

Závěr

Jak bylo již bylo zmíněno, extremismus a trestné činy z nenávisti jsou přetrvávající černou ovčí v rodině demokracie. Proto je nezbytné, aby se lidé naučili žít v jedné společnosti s těmi, kterým taková nenávist není cizí. A zároveň, aby si zvykli na skutečnost, že ti, co jsou netolerantní vůči svému okolí, musí být sami v mezích zákona tolerováni. Na druhou stranu nelze násilí jen mlčky přihlížet. Extremistům je třeba ukázat, že demokracie bude chráněna a každé překročení zákona vedoucí k ohrožení právního státu se bude důsledně trestat. I přes to však, maximální právní regulace a represe nejsou řešením tohoto problému. Je třeba politiku proti extremismu pečlivě vybalancovat tak, aby tolerance nepřecházela v lhostejnost a tresty se nestávaly pouze šikanózní odplatou.

Je potřeba, abychom se uměli k tomuto problému správně postavit. Řešení totiž nevede jenom cestou správně nastavených paragrafů, ale především skrze dostatečné vzdělání, informovanost a osvětu. Je proto bezpodmínečně nutné pracovat s žáky a mládeží. Učit je, aby si pod pojmem „extremismus“ nepředstavili jenom pár holých hlav, ale aby byli schopni vidět i dál a představit si následky extremismu. Vyučovací materiály by měly být zaměřeny nejen na aktuální problémy, ale měly by i posilovat historické vzdělání. Protože stále platí, že kdo nezná svoji historii, je odsouzen ji znovu prožít.

Jsou to právě mladé osoby a mladiství bez dostatečného vzdělání, kteří podlehnou laciným „řešením“, které jim extremistické strany a hnutí nabízejí. Z tohoto důvodu je třeba zaměřit různé preventivní vzdělávací programy zvláště na skupinu mladistvých, aby se příští generace nenechaly přesvědčit, že závadný charakter člověka je zakódován v barvě pleti, náboženském vyznání nebo politickém přesvědčení.

Vedle toho je nezbytné pracovat i se samotnými menšinami, které jsou přímo ohrožené. Musí se posilovat pozitivní postoj veřejnosti k minoritám a poskytovat výraznější pomoc pro jejich začlenění se do společnosti. Jinak se bude toto dlouhodobé násilí hluboce podepisovat na těchto skupinách. Nebudou cítit dostatečnou podporu ze strany státu a budou žít ve strachu, nedůvěře a deprivaci. Následné nízké sebevědomí minoritních skupin jim pak zamezuje plnohodnotně užívat svoji existenci.

Mám pocit, že současná česká společnost vnímá rasismus a trestné činy z nenávisti pouze jako problém majoritní většina versus Romové. Domnívám se, že může být jen otázkou času, kdy se to změní. Díky stále silné přistěhovalecké vlně do Evropy tak nemusíme být daleko od chvíle, kdy začnou někomu víc a víc vadit burky, hidžáby a mešity.